

Старецъ, величавъ въ спомена. И не думаша
 му стана мило-мило за издръстванъ свой
 баче и топлига урете не рондено майке.

Кари се ~~своето~~ фад стоем засед образъ
 на Келедарскъ изповедникъ Арсени, келю
 отъ дохновенъ на Уола, и родно му мору,
 келю побика на Уорковско село.

Монахътъ Арсени се откри се свой стамъ
 на Калугеръ: виеохъ, бредъ, се оми не светель, а
 гласътъ му, стхашъ звити не вечерно молитъ.
 Арсени, изпражен отъ Свѣта Гора за изповѣдъ
 и православниятъ Християне въ Еленско, бѣше
 утвояне за вѣруванъ въ изповѣдта. Хоразе
 се разпрехата дучентъ....

— Да-а-а! Мнѣ бѣше, — се спомяне свезилъ
 старецъ.

Катога пакъ се срѣгна се Арсени въ по-
 тайкентъ чертѣ на менте и слушаше